

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 120

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 351

Artykuł 115

[115] De reprobacione sentencie.

Nunc attendendum est, si in Meydeburc reprobatur sententia, quo aut ubi eam querere aut invenire deberent. Ipsi debent se trahere in Scharthow, ultra Elbe, et ibi accipiunt quatuor seniores viros, quos ibi invenire poterint. Hoc [/] idcirco, quia diucius stetit, quam Meydeburc, et Cesar Otto a tempore diuturno ducatum ex eo constituit, et omnes uno eodem iure constricti sunt. Tunc trahunt cum eisdem quatuor senibus, quos de Scharchow duxerunt et invenerunt, redeunt in Meydeburc ante palaciam ad curiam, que inperatoris Octonis Ruffi fuerat^a, qui palaciam ipsis formaverat, et in summi fine^b templi, ut in premissis patet et in sequentibus apparebit, quia continue pro reprobata sententia ad Inperium se trahere non potuerunt.

^a w rękopisie fueerat; ^b możliwa lekcja: sine

[hasła: Magdeburg, apelacja, odwołanie, Łaba, Schartau, starszy, cesarz, Otto, Otto Rudy, wyrok]